

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

جواد عارفی*
۲۸ سپتمبر ۲۰۲۰

جواد عارفی

ترمپ یا دیوانه است یا فریب طالبان را خورده است

کاخ سفید پس از ۱۹ سال اشغالگری، کشتار و ویرانی روند به اصطلاح صلحی را در افغانستان کلید زد که از همان ابتداء پایه‌های آن لغزان بود. دو دهه پس از تجاوز ایالات متحده که به بهانه حملات تروریستی ۱۱ سپتمبر ۲۰۰۱ صورت گرفت واشینگتن اکنون به دنبال صلح در کشوری است که ساختارهای اجتماعی، سیاسی و اقتصادی سنتی خود را به واسطه اشغال از دست داده و با دشواری‌های گوناگونی دست و پنجه نرم می‌کند. در طول مدت اشغال گذشته از قربانی شدن ده‌ها هزار انسان بیگناه که به واسطه حملات ارتش امریکا یا اقدامات تروریستی گروه‌های مختلف کشته شدند، زیرساخت‌های اندکی هم که در این کشور سرشار از منابع طبیعی وجود داشت نابود و در کل این کشور به کمک‌های خارجی متکی شد.

رویه‌ای که واشینگتن برای بیرون کشاندن خود از باتلاق خودساخته در افغانستان در پیش گرفته باعث تضعیف جایگاه سیاسی و قدرت حکمرانی دولت این کشور هم شده است. نمایندگان امریکا و در صدر آن‌ها «زلمی خلیل‌زاد» مهره شکست خورده ماه‌ها سرگرم مذاکراتی برای امضای توافق صلح با طالبان بودند و در این روند به دولت «قانونی» در کابل هیچ نقشی ندادند.

جالب اینجا است واشینگتن برای آماده کردن زمینه خروج از افغانستان ابتداء با گروه طالبان که زمانی نچندان دور دشمن شماره یک و بزرگترین تهدید ایالات متحده محسوب می‌شد، تفاهم کرد و سپس به هماهنگی با دولت مرکزی و رئیس‌جمهوری افغانستان پرداخت. همین امر موقعیت دولت این کشور را به شدت تضعیف کرد به گونه‌ای که برخی از تلاش واشینگتن برای ایجاد دو دولت در یک کشور سخن گفتند.

ایالات متحده اکنون مدعی است که در مذاکرات صلح با طالبان هوشمند و سختگیرانه عمل می‌کند. این در حالی است که به نوشته روزنامه «تایمز هند» (Times of India) آمریکا پس از حمله سال ۲۰۰۱ به افغانستان اعلام کرد طالبان را نابود کرده‌است. پس از دو دهه جنگ، طالبان به عنوان یک بازیگر مهم به مذاکره صلح مستقیم با دولت آمریکا و افغانستان می‌پردازد.

ترمپ مدعی است که آن‌ها (طالبان) بسیار باهوش و دقیقند اما از دو دهه جنگ خسته شده‌اند. طبق این تحلیل، سخنان رئیس‌جمهوری آمریکا با هدف پیروزی در انتخابات ریاست جمهوری صورت می‌گیرد زیرا وی می‌خواهد در ماه‌های آخر دوره اول خود موفقیت‌های دیپلماتیکی را به نمایش بگذارد و صلح در افغانستان یکی از این ابزارها است. از طرف دیگر ترمپ در سال ۲۰۱۶ وعده داده بود که سربازان امریکائی را به کشور بازمی‌گرداند و می‌خواهد در روزهای پایانی چهار سال اول ریاست جمهوری پایبندی به این تعهد را برای مردم کشورش به نمایش بگذارد. ترمپ در چند ماه اخیر هم بخش مهمی از نیروها در افغانستان و عراق را کم کرد. با توجه به مذاکراتی که قبلاً میان آمریکا و طالبان صورت گرفته بود ایالات متحده تا ماه مه سال ۲۰۲۱ همه نیروهای خود در این کشور را خارج می‌کند.

با این حال مردم افغانستان امید دارند در مذاکراتی که به نظر می‌رسد طولانی و پرتکرار باشد از طریق مذاکره دیدگاه‌های دو طرف به یک دیگر نزدیک شود. این امر به شرطی محقق خواهد شد که میزان مداخله قدرت‌های خارجی در روند تحولات این کشور به حداقل برسد. به‌طور کلی تحلیلگران اعتقاد دارند اگر دخالت‌های خارجی در شور جنگزده افغانستان متوقف می‌شد، مخصوصاً ایالت متحده از حجم حضور سیاسی و نظامی خود در این کشور می‌کاست، سال‌ها پیش از این دو طرف اختلافات را رفع می‌کردند و آرامش زودتر به کابل بازمی‌گشت

گزارش از جواد عارفی خبرنگار از افغانستان: